

Antwerpen, februari 2012

“Veertig dagen in crisistijd” – brief voor de Vasten

Broeders en zusters,

Je hoort of ziet bijna geen nieuwsuitzending of het gaat over de verlaging van onze kredietwaardigheid door ratingbureaus, de noodzakelijke bezuinigingen in alle landen van de eurozone, het crisisbeleid dat onze regering moet en wil voeren, de vrijwillige of opgelegde vermindering van bonussen aan bedrijfsleiders. Verminderen is nooit een gemakkelijke boodschap. Met z'n allen ontwaken we uit een droombeeld van onbeperkte groei en vanzelfsprekende welstand. Het treft me hoe deze situatie twee vragen oproept: enerzijds de vraag naar de maat van onze verwachtingen en anderzijds de vraag naar geluk.

Wat is de maat van onze verwachtingen? Het is een oude vraag uit de filosofie, die vandaag opnieuw opduikt. Zijn onze verwachtingen wel redelijk? Zijn onze inspanningen om vaak buitenmatige verwachtingen te realiseren niet onredelijk? Om het met een Vlaamse uitdrukking te zeggen: leven we niet boven onze stand? Het moet gezegd dat het niveau van onze welstand uitgestegen is boven de lat van de verdelende rechtvaardigheid op wereldschaal. Achter de blitse voorkant van onze welvaartsmaatschappij gaat een sombere achterkant van armoede en onrechtvaardigheid schuil. We wisten het al, maar worden er vandaag met de neus op geduwd. In de veertigdagentijd gaat het daarover: over terugkeren naar een redelijke en rechtvaardige maat in onze verwachtingen. Over versoberen dus.

Wat maakt een mens gelukkig? Dat is de andere vraag die naar boven komt. Wat zijn 'gouden regels' voor wie zich gelukkig wil voelen, in vrede met zichzelf en met anderen? Langs de weg van de welvaart zijn in de 'gouden jaren' misschien een aantal waarden en wijsheden verloren gegaan, die beproefde wegwijzers naar geluk waren. Niet dat versoberen vanzelf gelukkiger maakt. Maar versoberen – opgelegd of vrijwil-

lig - kan ons creatiever maken in de zoektocht naar wat echt telt in het leven. De vraag naar wat een mens gelukkig maakt, zou wel eens een nieuw gesprekstema kunnen worden in onze cultuur. Ook daarover gaat het in de veertigdagentijd: de vraag naar het geluk naar boven laten komen, doorheen de soms droge korst van onze welstand.

Op Aswoensdag begint de kerkgemeenschap wereldwijd aan de veertigdagentijd of vastentijd. Het zijn veertig dagen van voorbereiding op de gedachtenis van het lijden, sterven en verrijzen van Jezus Christus. Die veertig dagen maken ons niet wereldvreemd. Integendeel. Ze sluiten aan bij wat vandaag in onze samenleving leeft aan onzekerheid en aan verwachting. De Bijbelse lezingen van de veertigdagentijd werpen een licht op wat ons vandaag bezighoudt. En Pasen gaat uitgerekend hierover: hoe mislukking en geluk elkaar kunnen kruisen in de Verrijzenis van Jezus Christus.

Ook dit jaar biedt het bisdom Antwerpen u dagelijks een steuntje om op weg te gaan naar Pasen, via het internet <http://laatjeonderdompelen.blogspot.com> . Meer over deze blogspot lees je op bladzijde 5 in dit nummer van DACO.

Aswoensdag zullen we met ongeveer vijfhonderd bedevaarders van het bisdom Antwerpen doorbrengen in Rome. Tijdens de liturgie van de asoplegging zullen we ons verbonden weten met alle gemeenschappen die thuis aan dezelfde tocht van veertig dagen beginnen.

A handwritten signature in dark ink, reading "John Bonny". The signature is written in a cursive style with a small cross-like mark at the beginning.

Bisschop van Antwerpen